



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku
Ekklesiastikē Istorìa, Eklogai Apo Tōn Istorion
Philostorgiu Kai Theodōru**

Theodoretus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

XV. De Comentiolo Magistro militum, & de expugnatione Castelli Hocbas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

collapsum fuerat, instaurassent, urbem expugnare non potuit. Cum igitur Romani crebro murum adorti, assidue repellerentur. Tela enim ex superiore loco in eos missa, raro à seopo aberrabant, ita ut ipsi plus detrimenti acciperent quam hostibus inferrent, obsidionem solverunt. Ac paululum inde digressi, castrametati sunt, id unum sollicitè observantes, ne Persis, qui obfessierant ulla submitterentur auxilia. Verùm iussu Imperatoris Mauricii Gregorius ad exercitum perrexit, eique persuasit ut ad oppugnandam urbem reverteretur. Milites tamen nihilo plus quam antea perficere potuerunt, cum bellicis machinis quibus urbes expugnari solent, penitus destituerentur. Itaque exercitus quidem ad hyberna dimissus est. In proximis autem castellis crebra relicta sunt militum praedia, ne supervenientes Persae elanculo urbem ingrederentur. Sequenti aetate, cum exercitus Romanorum in unum collectus esset, & Persae expeditionem suscepissent adversus Romanos, circa Martyropolim gravis commissa est pugna. Cumque Philippicus superior fuisset, multique Persae, & inter hos princeps quidam fortissimus in praelio cecidisset, Persarum tamen multitudo non contemnenda Martyropolim ingressa est, id quod maxime illis studio fuerat. Exinde Romani ab obsidione quidem urbis abstinendum sibi esse censuerunt. Neque enim fieri posse ut eam vi expugnarent. Alteram autem urbem in montosis & munitioribus locis, septem stadiis à Martyropoli exstruxerunt, ut insidiis atque excursionibus eam infestarent. Et haec quidem aetivo tempore facta sunt à Romanis. Hyeme verò dimissus est exercitus.

CAP. XV.

De Comentiolo Magistro militum, & de expugnatione Castellum Oebas.

MITTITUR posthac ab Imperatore Comentiolus, genere Thrax, qui Philippico in Magisteria potestate succederet. Hic fortissimè cum Persis congressus, eum unà cum equo praecipuus dejectus esset, praene interierat, nisi quidam ex satellitibus ipsum equo funali impositum ex praelio subduxisset. Superati nihilominus Persae, univervis ducibus suis amissis, fugam arripuerunt, & Nisibim se receperunt: Cumque ad Re-

τὸ πεπλωκὸς κατὰ Φαλισαμύραν, ὡς ἴσταν
χνα παρὰ Βαλλοῦτες ὁ ῥωμαῖοι τὰ τείχεα
εἰσέειοντο. Πήλοισα γὰρ ἐξ ὑπερῶν ἐπέ-
ρετο καὶ ἀντὶ τὰ βέλη, καὶ πλέον ἐξελπί-
το ἢ τὸ ἐνδὸν ἐλύπειν, λύσει τὴν πολιορκίαν
καὶ σμικρὸν. Διασάντες, στρατοπέδου
μόνον, τὸ μὴ καὶ ἑτέρας παρὰ Βαλλοῦτες
Πήλοισα. κελύσμασι δὲ μαυρικῆς, καὶ
γρηγορίου ἀφικνεῖται πρὸς τὸ στρατοπέδον
καὶ πείθει πρὸς τὴν πολιορκίαν ἐπανελθεῖν
μὴ πλέον ἐξεργάσασθαι οἷοί τε γενοῖσθαι
μηδενὸς τῶν ἐλεπολεμῶν μηχανῶν οἷον
διαλύει μὲν στρατὸς διαχίμασαν ἐστὶ
σωεχίς φρεσια, συχναί φρεσαι κατὰ
πάνον, ἵνα μὴ λαθόντες πέρασαι τὴν πόλιν
ἐπεσελθῶσι. καὶ κατὰ τὸ ἐξῆς ἡ δὲ
δροιδεῖται, τὰ στρατόμαχον, καὶ περὶ
πυραλιδυσάντων, γίγνεται μὲν ἀμφὶ μαρ-
τύρολιν μάχην κατέρεται. καὶ τὸ πλέον ἐξελ-
τὸ Φιλιππικῆ, καὶ πολλῶν πρῶτων πεπλω-
κῶν, ἐνὸς ἡρώου ἐοσηθέντος ἰκανὴ πλοῦτος
πρῶτων ἐσπέπλωκεν ἐν μαρτυροπόλιν, ὅτι
μάλις διασπαράσσῃ αὐτοῖς ἐπέσειεν
λιορκίαν μὲν ὁ ῥωμαῖοι τὴν πόλιν ἀπέγ-
σαν. μηδὲ γὰρ δυναμὶ ταύτην οἷον τε
σησαῖς ἑτέραν ἢ ἀντανισῶσι πόλιν δόξα
δίων ἐπέτα, ἐπὶ τὰ ὄρφα καὶ ἐρυμνότερα μέ-
ως ἀν ἐπιεχρήσας πινὰς καὶ ἀν ἐπιεχρήσας π-
οῖον. ἢ ταῦτα μὴν διελλοῖες ἐπέσειον, τὰ
χίμασιν διελύοντο.

Κεφ. ιε΄.

περὶ τῆς στρατηγίας κομιντιόλου, καὶ ἀλώσεως
τῆς οὐκίας.

ΚΑΙ ὡς περὶ τῆς ἡγεμονίας διαδο-
χῶν κομιντιόλου, δεῦξ ἡρώου. ἐ-
κράτεια πέρσαις σωεπλακῆ, καὶ μαρ-
τόν βίον κατέρεψε σὺν τῶ ἵππῳ κα-
ταρραγῆς, εἰ μὴ τις τῶν δευφορέων
πνι τῶν παρόχων ἵππων ἐπιβήσας, τῆς
μάχης ὑπεξήγαγε. φάουσι δὲ ἐν
παρὰ Βαλλοῦτες ἡρωῖοι, πάντας τῶν
τέρας ἡγεμονίας δοποβαλλοῖες, καὶ τὴν
νίσιβιν διασώζον. καὶ τὴν πρὸς τὴν
πόλιν

Ῥωῶν βασιλέα δεδιότες ἐπάνοδον. θάνατον δ' ἀνίοις ἠπειληκὴ εἰ μὴ εὖ ἡγεμόνας διασωσασιν. αὐτὸς τὴν κτ' ὀρμίσδα τυρηνίδα μελεῖσθαι, ἥδη καὶ βαρῶν στρατηγὸν περὶ τῶν Βαλέουσι σὺ τοῖς ἀμφ' αὐτόν, ἐκ τῆς τῆς τέρκων συμπλοκῆς ἐπανιόσθαι. ἐν τῷ τῆς κορυφίου τὴν μαρτυροπόλιν περικαθήμενος, εὖ μὴν πολλὰς αὐτὸς καταλείπει. αὐτὸς δ' οὐ καὶ τισιν χειρὶν ἰδῶν ἐκλεγῆσθαι, ἐνταῦθα κτ' τὸ ὄψας ὀχυρώτατον φρέρον, ἀνικρὺ μαρτυροπόλεως ἐς τὴν ἀλιπέρας ὄχθην διακείμενον ἐπὶ τῆς σκοπέλας ἀπόρομης, ὅθεν ἔαποσι ἡ πᾶσα καθεσκή πόλις καὶ πολιορκήσας, πέρας τὸ ἐδὲν ἀνείει, καὶ τὰς τείχους τινα διὰ κάλαπελτῶν ῥήψας, ὑπερκαλαβὰς αἰεῖ κτ' κρείττον τὸ φρέρον. ὅθεν λοιπὸν ἐν ἀπογνώσει πέρας τὰ μαρτυροπόλεως καθεσκή.

Κεφ. ις'.

Περί τῆς ἀναγίσεως ὀρμίσδης.

Τούτων ὡς ἐδραμένων, ὁ πέρσαι τὸν ὀρμίσδην διεχρήσαντο, πάντων βασιλέων ἀδίκωτατον ἡρόμενον, καὶ μόνον ὅτι χεῖμασιν ἐζημίει εὖ ὑπὸ κῶστος, ἀλλὰ ἔθανάτων διαφόροις ἰδέσθαι.

Κεφ. ιζ'.

Περί τῆς πρὸς ἡμᾶς φυγῆς τοῦ νεογενομένου.

Ἐγκαθίσθαι δ' μετ' αὐτόν βασιλέα χοσροῦ τὸν τότε παῖδα, κατ' ἐβαρῶν ὁπλισθέντα κτ' τῶν ἀμφ' αὐτόν ὁπλοῦν ὑπανίστασθαι μὲν ὁ χοσροῦς μετὰ τῶν ὀχθῶν ἀξιολόγως δυνάμειος, καὶ φύσει, εὖ οἰκείως ὀρῶν ἐτελοκακῆσθαι. ἀφικνεῖ δ' ἐπὶ κατὰ τὸ κερκῆσιον, ὡς γὰρ αὐτὸς ἔφη, τὸν θεὸν τῶν χριστιανῶν ἐπικαλεσάμενος, ἐκείσε τὸν ἵππον ἀπιέναι ἔνθα αὐτὸς πρὸς αὐτὸν ὁδηγοῖτο. ἀφίκετο δ' οὐ καὶ ταῖς γυναῖξιν καὶ πατρὶ νεογενοῖς δύο, καὶ τισὶ πρῶτων τῶν ἐγγυῶν, οἵπερ αὐτὰ ἐτελονταὶ κατηκολύθησαν. κατέειπεν πρὸς βασιλέα μαυρικόν πρῶτον εὐδοκίαν. ὁ δ' ἐπὶ τῷ πανάρεϊ βαλδυσάμενος, καὶ τὸν ἀσαθρὸν καὶ κάθαρτον βίον, καὶ τὰς ἀγχιερόφους παλιρροίας τῶν ἀνθρώπων ζωῆς καὶ τῷ διαμετησάμενος, δέχεσθαι τὴν ἐκείνην, καὶ ζῆνον

Agem suum reverti minime audent: mortem enim ipsis minatus fuerat, nisi duces suos salvos atque incolumes reducerent: Illic adversus Hormisdam conjuratione incunt, auctore Varamo Magistro militum apud Persas, qui paulo antea ex praelio adversus Turcos unam cum suis redierat. Interea Comentionius Martyropolim obsidens, maximam quidem copiarum partem illic reliquit: ipse vero assumptis quibusdam, quos viritum legerat, ad Ocbas excurrit, castellum munitissimum, e regione Martyropolis in adversa ripa situm, & prae-rupto scopulo impositum: Unde urbs tota facile conspici poterat. Illud igitur oppugnare aggressus, nihilque intentatum relinquens, cum partem aliquam muri catapultis perfregisset, illac irrumpens, castellum vi cepit. Itaque Persae de retinenda deinceps Martyropoli penitus desperarunt.

CAP. XVI.

De eade Hormisda.

UM haec geruntur, Persae Hormisdam interfecerunt: Regum omnium injustissimum: quippe qui subditos suos non solum pecuniarum exactionibus, verum etiam variis suppliciorum generibus oppressisset.

CAP. XVII.

De junioris Chosrois ad Romanos fuga.

REGEM deinde sibi constituunt Chosroem, ejus filium. Contra quem Varamus unam cum iis quos circa se habebat, expeditionem suscepit. Huic Chosroes cum exercitu non valde numerofo obviam progressus, cum suos proditionem meditari animadverteret, fugam arripuit. Tandemque Circesium pervenit, Christianorum Deum, sicut ipse agebat, prius precatus, ut equum suum, quod vellet, deduceret. Cum igitur illuc venisset unam cum uxore & cum duobus liberis recens natis, & cum nonnullis Persarum Optimatibus qui ipsum sponte secuti fuerant, inde Legatos ad Mauritium Imperatorem misit. At Mauritius hic quoque ut in reliquis rebus, prudenti consilio usus, cum instabilem mutabilemque hujus vitae rationem, & repentinam rerum humanarum conversiones ac reciprocos aestus, hoc etiam exemplo edoctus perpendisset, supplicationem Chosrois

M m m